

ในพระธรรมกาย ไม่เหมือนกายมนุษย์ที่มีความหลากหลายด้วยเชื้อชาติศาสนา และเผ่าพันธุ์

เมื่อไรที่ความเหมือนปรากฏ ความแตกต่างก็จะหมดไป หมายความว่า เมื่อทุกคนได้เข้าไปถึงพระธรรมกาย ได้รู้จักเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันแล้ว เมื่อนั้น ความเหมือนก็ปรากฏ ความแตกต่างที่เชื้อชาติศาสนาเผ่าพันธุ์อะไรต่าง ๆ ก็ จะล่มสลายไป

พรรษานี้เราจึงมีความพยายามตั้งใจอย่างยิ่งที่จะให้ได้บรรลุพระธรรมกาย หรือพระในตัวให้ได้ ไม่ว่าจะเป็นพระ เป็นเณร เป็นโยม เพราะฉะนั้นมีอีกคำ หนึ่งว่า พระเห็นพระ เณรเห็นพระ แล้วก็โยมเห็นพระ ซึ่งเดือนครั้งที่ผ่านมาก็เป็นที่น่าปีติยินดีสำหรับนักเรียนอนุบาลฝันในฝันวิทยา ไม่ว่าจะเป็นอยู่ภายใน หรือต่างประเทศทั่วโลก ต่างก็มีความชวนชวยที่จะประพฤติปฏิบัติธรรม ให้พบพระธรรมกายภายในตัวให้ได้ โดยไม่มีข้อแม้ ข้ออ้าง และเงื่อนไข ถ้าปฏิบัติเอาจริงเอาจังแล้วต้องได้เข้าถึงของจริงอย่างแน่นอน

๒๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๖

หมดความแตกต่างเมื่อเข้าถึงธรรม

นับจากวันเข้าพรรษามาแล้วได้ ๔๖ วัน เดินทางครึ่งทางเศษแล้ว พรรษา หนึ่ง ๓ เดือน นี่เรามาเดือนครึ่งกับอีกหนึ่งวัน ก็จะออกพรรษาแล้ว

พรรษานี้เป็น พรรษาแห่งการบรรลุธรรม คำเต็มคือบรรลุพระธรรมกาย คือ พระรัตนตรัยในตัว เป็นกายตรัสรู้ธรรม เป็นผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบานแล้ว ซึ่ง

มีอยู่ในตัวของมนุษย์ทุกคนในโลก ไม่ว่าจะเป็นเชื้อชาติ ศาสนา และเผ่าพันธุ์ ใดก็ตามล้วนมีพระธรรมกายทั้งสิ้น ไม่ว่าจะเป็นรู้หรือไม่รู้ เชื่อหรือไม่เชื่อก็ตาม ล้วนมีพระธรรมกาย

พระธรรมกายภายในมีลักษณะที่งดงามมาก ประกอบด้วยลักษณะ มหาบุรุษครบถ้วนทุกประการ หน้าตาเหมือนกันหมด เหมือนเป็นพิมพ์เดียวกัน ไม่ว่าจะเป็นอยู่ในกายมนุษย์ชาติไหนก็ตาม เป็นสิ่งเดียวในโลกที่ทุกคนมีเหมือนกัน คือพระธรรมกายภายใน ไม่มีความแตกต่างในพระธรรมกาย ไม่เหมือน กายมนุษย์ที่มีความแตกต่างหลากหลายด้วยเชื้อชาติศาสนาและเผ่าพันธุ์

เมื่อไรที่ความเหมือนปรากฏ ความแตกต่างก็จะหายไป หมายความว่า เมื่อทุกคนในโลกได้เข้าถึงพระธรรมกาย ได้รู้จักเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน แล้ว เมื่อนั้นความเหมือนก็ปรากฏ ความรู้สึกแตกต่างกันที่เชื้อชาติศาสนาและ เผ่าพันธุ์หรืออะไรต่าง ๆ ก็จะหายไป

มียุคหนึ่งเกิดกระแสความเสมอภาคเกิดขึ้น คือ ต้องมีความเสมอภาค ซึ่งความจริงแล้วไม่มีที่ไหนในโลกที่มีความเสมอภาค อย่างว่าแต่ในโลกมนุษย์ เลย แม้ในเทวโลกก็ยังไม่มีความเสมอภาค บางประเทศเขาพยายามทำให้ เสมอภาค โดยให้ทุกคนจนลงมาเหมือน ๆ กัน แต่ก็ยังไม่เสมอภาคอยู่ดี เพราะยังมีชนชั้นปกครองที่รวย หรือแม้จะให้รวยก็ไม่เสมอภาคอีก ก็ยังมี รวยมาก รวยน้อย

เพราะฉะนั้น ความรู้สึกว่าแตกต่างจึงมีอยู่ในใจของทุกคนในโลก และ เพราะความรู้สึกแตกต่างนี้เองที่นำไปสู่ความแตกแยก เกิดความขัดแย้งขึ้น เมื่อมีความรู้สึก ว่าทำไมเขามี ฉันไม่มี หรือฉันมีแต่ทำไมน้อยกว่าเขา ทำไม

เขาหล่อแต่ฉันขี้เหร่ ทำไมผิวพรรณเขาสวย เขาผิวผ่องเราผิวเผือด ทำไมเขาสูงเร่าต่ำ ทำไมเราอ้วนเขาผอม ทำไมเขามีเงินเรามีตึกๆ

ความแตกต่างเหล่านี้ทำให้เกิดความแตกแยก ทำให้เกิดความน้อยเนื้อต่ำใจ เกิดความขัดแย้ง ก็เลยเอาสาเหตุเหล่านี้เป็นเหตุผลที่สวยงามว่าจำเป็นต้องทำให้คนเสมอภาค ซึ่งความเสมอภาคจะมีได้อย่างไร ในเมื่อความต้องการของคนไม่เหมือนกัน และทุกคนก็ตกอยู่ภายใต้ Law of Karma กฎแห่งกรรม เมื่อกระทำไม่เหมือนกัน วิบากก็ไม่เหมือนกัน ความแตกต่างจึงเกิดขึ้น

แต่มีอยู่หนึ่งที่เหมือนกันคือพระธรรมกายภายใน เมื่อเข้าถึงตรงนี้แล้วความรู้สึกว่าแตกต่างก็หมดไป ที่เป็นทุกข์กันก็เพราะรู้สึกแตกต่าง แต่ไม่ได้หมายความว่าคนอ้วนจะเปลี่ยนมาหล่อ หรือคนผอมจะเปลี่ยนมาเป็นหุ่นพระเอกนางเอก ไม่ใช่ะ แต่ความรู้สึกว่าแตกต่างหมดไปจากใจคือ ผู้ที่เข้าถึงพระธรรมกายภายใน ที่เป็นพระอรหันต์ ก็มีทั้งอ้วน ทั้งผอม ทั้งดำ ทั้งขาว ทั้งมาจากต่างวรรณะ ต่างตระกูล มาจากตระกูลกษัตริย์ พราหมณ์ แพศย์ ศูทร จัณฑาล สารพัด แต่ความรู้สึกว่าแตกต่างหมดไป เมื่อเข้าถึงพระธรรมกายคือความเหมือนแล้วกิเลสอาสวะซึ่งเป็นแหล่งกำเนิดของความคิดว่าแตกต่างก็ถูกขจัดให้หมดสิ้นไป เพราะฉะนั้นความเหมือนจึงมีคุณค่าอย่างนี้ แล้วสันติสุขก็จะเกิดขึ้นกับโลกอย่างแท้จริง

เพราะฉะนั้น พรพราหมณ์จึงเป็น พรพราหมณ์แห่งการบรรลุธรรม เมื่อโลกทั้งโลกยังไม่ตื่นตัว เราต้องตื่นตัวก่อน และให้โลกเขาตื่นตาม แม้จะเป็นพระอาทิตย์ยามเที่ยงไม่ได้ ก็เป็นตะเกียงดวงเล็ก ๆ เป็นแสงสว่างในมุมมืดหลาย ๆ ดวง มารวมกันเข้าก็จะเจิดจ้าขึ้นไปเรื่อย ๆ

๑ อาย่ขยัักควมขยััน

พรรษณนี้เรอจะต้งมควมขยัันหมัันเพียรในการประพฤติปฏิบัติธรรมกันให้เต็มที ออย่าไปอมมมืออมแรง ออย่าขยัักควมขยัันเออไว้ ควมขยัันต้งปล่อยให้สฤติสฤติสฤติไปเลย ควมขยัักเกยัแก็ไต้ยัอยเดี่ยวคือขยััน ต้งขยัันออย่าขยััก ออย่าเขยัม ๆ ไซ้ ออย่างนี้ไมเออ

เรอมาไต้คร้งทาง เหลืออีกคร้งทางก็จะออกพรรษณแล้ว คร้งทางเรอเรอรู้ตัวกันเองแล้วท่วโลก ที่เรอไต้ให้สัณญากับตัวเองว่าพรรษณนี้จะเป็น พรรษณแห่งการบรลัธรรม ซึ่งเรอจะทำควบคู่กับภารกิจประจำวัน ไม่วาจะทำมาหากิน จะครองเรือน จะศีกษาเล่าเรียน หรือทำภารกิจอันใดก็ตาม จะไม่วางเว้นจากการประพฤติปฏิบัติธรรม เรอสำรวจดูตัวเรอแล้วและรู้ตัวว่าเรอทำกันไต้แค่ไหน เหตุที่เรอประกอบมันสมควรกับผลที่ไต้รับไหม ก็ให้สังเกตดูให้ไต้

ถ้าไครไต้เข้าถึงแล้วก็เป็นสิ่งที่น่าปีติยินดี แต่ถ้าไครยัง นับจากวันนี้ไปเรอก็ยังมีเวลาเหลืออีกคร้งพรรษณ จะต้องลยกันให้สะบันหันแหลก ไมถึงไมเล็ก เออให้ถึงให้ไต้

คนอื่นเขาทำได้เรอก็ต้องทำได้ เพราะเรื่องนั้สำคัญที่ใจ ถ้าเออใจมาหยุดไต้เมื่อไร ก็เข้าถึงเมื่อนั้น หยุดเข้าเห็นเข้า หยุดสยเห็นสย หยุดตอนไหนเห็นตอนนั้น หยุดวันไหนเห็นวันนั้น ขึ้นอย่กับหยุดกับนั้ แล้วที่เขอหยุดกันไต้ก็มีเยอะเยะ ต้งแต่หยุดในระดับอ่อน ๆ เป็นคร้งเป็นคราว หรือหยุดให้นานขึ้น หรือหยุดจนกระทั่งนั้แน่นติดในศูนย์กลางกาย เหมือนเออการขัันตีทาใจติดเออไว้กับฐานที่ ๗ ก็มี ต้งสำรวจตรวจตรากันให้ไต้ ต้งรักตัวของเรอนะ

เราจะละจากโลกนี้ไปไม่มีใครมาช่วยเราได้ เราต้องช่วยตัวเอง และช่วยตัวเองต้องช่วยตั้งแต่ตอนยังแข็งแรงอยู่ พอถึงตอนป่วยหมดเรี่ยวหมดแรงแล้วจะมาฟิตเอาตอนนั้น จะไม่ทันการ ต้องเหมือนนักกีฬาซ้อม ร้อยวันแพ้นะกันวันเดียว นักวิ่งก็ซ้อมวิ่งกันทั้งปี แข่งกันแค่ไม่กี่วินาที เราก็ต้องอย่างนั้น ต้องซ้อมกันให้ดี รักตัวเองให้มาก ๆ

รักตัวเอง กับ เห็นแก่ตัว ไม่เหมือนกันนะ รักตัวเองคือเราเติมความบริสุทธิ์ให้แก่ตัว ถ้าเห็นแก่ตัวคือเติมความไม่บริสุทธิ์ คำมันจะคล้าย ๆ กัน แต่ความหมายไม่เหมือนกัน

เวลามาเกิดก็ต่างคนต่างมา แล้วมารวมกันเป็นครอบครัว เป็นพ่อ เป็นแม่ เป็นสามี ภรรยา เป็นลูก เป็นอะไรกันสารพัด แต่เวลาไปต่างคนต่างไป แยกกันไปคนละทิศคนละทาง แล้วแต่ว่าใครจะขยันหรือขี้เกียจทำความดี ทำน้อยก็มีที่ไป ทำปานกลางก็มีที่ไป ทำมากก็มีที่ไป เพราะฉะนั้นพรภานี้ต้อง ขวนขวายกันนะ

๒๙ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

ทุกชีวิตต้องปฏิบัติธรรม

นับจากวันเข้าพรรษามาได้ ๔๗ วันแล้ว เหลือเวลาอีกนิดเดียวก็จะออกพรรษา พรรษานี้เราให้ชื่อว่า พรรษาแห่งการบรรลุธรรมกาย คือ พระธรรมกายในตัว ซึ่งเป็นพระรัตนตรัยภายใน เป็นที่พึ่งที่ระลึกอันสูงสุดของตัวเราและชาวโลก